

Όσιος Αθανάσιος ηγούμενος Μονής Μπρεστ

/ [Βίοι Αγίων](#)



Ο Άγιος Αθανάσιος του Μπρεστ της Πολωνίας έζησε στην εποχή που πραγματοποιήθηκε η απόφαση της Ουνίας για ένωση μεταξύ της Ορθοδόξου Εκκλησίας και της Ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας το 1596 μ.Χ. Αυτή έγινε με την εξουσία και την βία και την βοήθεια του πολωνικού κράτους. Όσοι έμειναν πιστοί στην ορθόδοξη πίστη υπέφεραν πολλούς και διαφόρους διωγμούς. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα οι ορθόδοξοι να φύγουν στα άγρια μέρη της χώρας, ή ενώνονταν σε ορθόδοξες ομάδες κάτω από την προστασία λίγων αριστοκρατικών ορθοδόξων.

Οι περισσότεροι από τους πλουσίους πέρασαν στον Ρωμαιοκαθολικισμό, επειδή είχαν μεγάλα προνόμια και περισσότερη ελευθερία από το κράτος. Στην επιβουλή της Ουνίας εργάστηκαν τα Ιησουιτικά σχολεία, δηλαδή τα φανατικά τάγματα της Ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας.

Οι ορθόδοξοι κάτοικοι της πόλεως Μπρεστ άρχισαν να δημιουργούν εκκλησιαστικές κοινότητες με σκοπό την υπεράσπιση της Ορθοδοξίας, επειδή τα ανώτερα πρόσωπα της Ορθοδόξου Εκκλησίας τα καθόριζε ο κράλης της Πολωνίας, δεν είχαν σταθερή πίστη, ζούσαν με κοσμικό τρόπο, δεν μπορούσαν να αντιδράσουν στην βούληση της κρατικής εξουσίας, αλλά και με την θέλησή τους

βοηθούσαν για την πραγματοποίηση των σκοπών της Ουνίας. Αυτοί οι ιεράρχες υπέγραψαν την παράνομη Ουνία το 1596 μ.Χ. στο Μπρεστ.

Ο Άγιος Αθανάσιος γεννήθηκε αυτή την εποχή το 1597 μ.Χ. στο Μπρεστ. Η οικογένειά του ήταν μέλος της Ορθόδοξης Κοινότητας Μπρεστ. Ο Αθανάσιος έλαβε υψηλή μόρφωση, έμαθε ρωσικά, πολωνικά, ελληνικά και λατινικά. Σε ηλικία 30 χρόνων ήρθε στο Μοναστήρι του Αγίου Πνεύματος στο Βίλνο, και από εκεί τον μετέφεραν στο μοναστήρι Κουπιάτσκι. Στο δρόμο ο Αθανάσιος συνάντησε ένα ανάπηρο, τον πήρε στην πλάτη του, και αυτός τον edίδαξε την νοερά αδιάλειπτη προσευχή του Χριστού. Στο μοναστήρι Κουπιάτσκι υπήρχε θαυματουργή εικόνα της Παναγίας, η οποία εμφανίστηκε σ' αυτόν τον τόπο το 1182 μ.Χ. Αυτή η θαυματουργός εικόνα της Παναγίας είχε διαδραματίσει μεγάλη επίδραση στην ζωή του Οσίου Αθανασίου. Μία φορά άκουσε ο Άγιος φωνή από την εικόνα της Παναγίας που τον είπε να πάει στην Μόσχα για να πάρει από τον αυτοκράτορα της Ρωσίας βοήθεια, όπως και έγινε. Όταν γύρισε από την Μόσχα κατά παράκληση των αδελφών της Μονής έγινε ηγούμενος στο Μοναστήρι του Αγίου Συμεών στο Μπρεστ.

Το 1647 μ.Χ. πήγε στην Βαρσοβία, στον κράλη της Πολωνίας Βλαδισλάβ και με τις προσπάθειές του πέτυχε να δοθούν όλα τα προνόμια στις ορθόδοξες κοινότητες του Μπρεστ, ως και την εξασφάλιση της ελευθερίας της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Στο γράμμα όμως του Κράλη οι τοπικές αρχές του Μπρεστ απήντησαν: Να γίνετε όλοι ουνίτες και τότε όλα θα κάνουμε δωρεάν. Η ανώτατη ορθόδοξη ιεραρχία της Βαρσοβίας δεν ενδιαφέρθηκε για την υπόθεση αυτή. Ο Αθανάσιος μόνος, με στενοχώρια και λύπη προσευχόταν στο Θεό. Μια φορά και ενώ ο Όσιος διάβαζε τον Ακάθιστο ύμνο άκουσε φωνή της Παναγίας, που έλεγε: Αθανάσιε πήγαινε και έλεγξε τώρα, την δικαιοσύνη στην Βουλή, με την βοήθεια της δικής μου εικόνας Κουπιατίσκοϊ, ομιλώντας για την δίκαιη τιμωρία του Θεού, που θα έρθει, εάν δεν αλλάξει πολιτική κατά της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Ας καταδικάσουν πρώτα απ' όλα την Ουνία, εδώ είναι η πρώτη ανάγκη, και τότε και γι' αυτούς ακόμη όλα θα είναι καλά.

Κατά την θέληση της Παναγίας ο Όσιος έδωσε για όλα τα μέλη της βουλής μικρές εικόνες της Παναγίας, που περιείχαν λόγια για τον κίνδυνο της τιμωρίας τους, διότι επροστάτευαν την Ουνία και καταπίεζαν τους ορθοδόξους, και στην συνέχεια μίλησε με θάρρος υπέρ της Ορθοδόξου Πίστεως κατά την παρουσία του κράλη.

Λόγω της παρουσίας του στην Βουλή ο Όσιος Αθανάσιος υπέφερε πολλά από τους συνθηκολογήσαντας με τους Ουνίτες Ορθοδόξους Ιεράρχας. Τον έλεγαν τρελλόν, τον έβαλαν στην φυλακή, τον έπαυσαν από ιερέα και τον έστειλαν για δίκη στον Μητροπολίτη του Κιέβου Πέτρο Μογίλα. Ο μητροπολίτης δικαίωσε τον Αθανάσιο

και έκρινε την απόφαση της Βαρσοβίας άδικη.

Ο Αθανάσιος γύρισε στο μοναστήρι και ζούσε με ησυχία και προσευχή την κατά Θεό πολιτεία. Αλλά άκουσε ακόμη μία φορά φωνή της Παναγίας, η οποία του έλεγε να πάει και πάλι στην Βουλή και να μιλήσει αντί της Ουνίας, για τους Ρωμαιοκαθολικούς. Δεν πρόλαβε όμως να πάει στην Βουλή, τον έπιασαν, τον φυλάκισαν και τον μετέφεραν στην Βαρσοβία. Άδικα τον υποπτεύθηκαν για συνεργασία με την Μόσχα.

Από την φυλακή έγραψε γράμμα στον κράλη της Πολωνίας, στον οποίον έλεγε για τους διωγμούς της Ορθοδόξου Εκκλησίας και του θύμισε την υπόσχεσή του, όταν έγινε κράλης, ότι θα βοηθήσει την Ορθόδοξη Εκκλησία....

Ο κράλης απεφάσισε να ελευθερωθεί ο Αθανάσιος, μόνο στην περίπτωση που θα τον πάρει μαζί του ο Μητροπολίτης Κιέβου. Μετά τον θάνατον του Μητροπολίτου Κιέβου Πέτρου Μογίλα, 1647 μ.Χ., ο Αθανάσιος ήλθε στο μοναστήρι του. Την 1 Ιουλίου του 1648 μ.Χ. ήλθαν στο μοναστήρι στρατιώτες και φυλάκισαν τον άγιον Αθανάσιον. Όταν δεν βρήκαν ενοχοποιητικά στοιχεία του είπαν, ότι «παραμέρισε την αγία Ουνία». Ο Αθανάσιος έκαμε τον σταυρόν του και επανέλαβε προηγούμενά του λόγια. Τότε τον έβαλαν στην φυλακή στο κάστρο.

Την 5 Σεπτεμβρίου τον μετέφεραν στην μεγαλύτερη φυλακή πίσω από την πόλη. Τον επισκέπτονταν οι ιησουίτες μοναχοί και ζητούσαν να αρνηθεί την Ορθοδοξία. Ο άγιος τους απαντούσε: «Ας γνωρίζουν οι ιησουίτες ότι, όπως τους αρέσει να μένουν στις περιποιήσεις αυτού του κόσμου, έτσι μου αρέσει τώρα να πεθάνω για την Ορθοδοξία».

Ο διευθυντής των φυλακών είπε στους ιησουίτες. «Αυτός τώρα είναι στα δικά σας χέρια, να κάνετε μ' αυτόν, ότι θέλετε».

Τότε τον πήραν στο δάσος, τον βασάνιζαν με φωτιά. Μετά φώναξαν ένα οπλοφόρο στρατιώτη και ετοίμασαν τον λάκκο του. Τελευταία φορά του είπαν να αλλάξει την πίστη του και τις απόψεις του, αλλά αυτός είπε: «Ότι είπα νωρίτερα, με αυτό και θα πεθάνω». Ο στρατιώτης πυροβόλησε, αλλά ο Άγιος έμεινε όρθιος, με την βοήθεια του δένδρου που ήταν πίσω του. Τότε αποφάσισαν να τον βάλουν στο λάκκο. Ο Άγιος Αθανάσιος σήκωσε τα μάτια του στον ουρανό, σταύρωσε τα χέρια του στο στήθος και έπεσε μόνος του, σιγά-σιγά στο λάκκο. Όταν ήταν ακόμη ζωντανός επάνω του έβαλαν χώμα και άμμο, αργότερα έτσι και τον ευρήκαν ξαπλωμένον. Εκείνη την νύκτα στην πόλη Μπρεστ κανείς από τους μοναχούς, αλλά και πολλοί από τους πιστούς δεν κοιμήθηκαν.

Την 1η Μαΐου οι μοναχοί βρήκαν το σώμα του ομολογητού και μάρτυρος

Αθανασίου, το πήραν την νύχτα και άλλη μέρα το έθαψαν στο Μοναστήρι στο Μπρεστ. Το σώμα του Αγίου έμεινε άφθαρτο. Το 1818 μ.Χ. όμως κάηκε, αλλά μέρος από το άγιον λείψανόν του σώθηκε και φυλάσσεται στην Εκκλησία του Αγίου Αθανασίου στο Μπρεστ....

Ο βίος του Αγίου Αθανασίου γράφτηκε για πρώτη φορά τον 17ον μ.Χ. αιώνα. Η μνήμη του εορτάζεται 20 Ιουλίου και 5 Σεπτεμβρίου.



πηγή: saint.gr